

Criterii pentru redactarea lucrărilor de licență

I. ASPECTE FORMALE LEGATE DE ÎNTOCMIREA LUCRĂRII

Domeniu: **LITERATURĂ**

Limba străină cerută: **Germană**

Pagina de titlu va fi redactată în limba română și va conține următoarele date:

Universitatea din București Facultatea de Limbi și Literaturi Străine Departamentul de Limbi și Literaturi Germanice
Lucrare de licență
Titlul lucrării în germană Titlul lucrării în română
Candidat: (numele studentului)
Îndrumător științific: (numele profesorului)
Anul

Datele tehnice ale lucrării

Număr de pagini / termeni:

min. 50 de pagini (15.000 de cuvinte), fără paginile de titlu, de gardă, fără cuprins și fără anexe.
max. 80 de pagini (21.000 de cuvinte) cu totul.

Dimensiunile paginii:

Top / Sus: 2

Bottom / Jos: 2

Left / Stânga: 3,5

Right / Dreapta: 2,5

Antet: la paginile de interior **nu este cazul**

Spațiere: 1,5 pentru text, respectiv single 0 pt, pentru aparatul de note.

Dimensiunea literelor: 12/ Times New Roman pentru text, respectiv 10/Times New Roman pentru aparatul de note.

II. Cum se scrie o notă de subsol?

Dacă trimiterea indică sursa unui citat din lucrare, atunci: ²⁸ Popescu, Ion: Cartea cărților. București 1987, S. 55. [respectiv S. 55f., dacă este indicată și pagina următoare; respectiv S. 55-59 dacă este indicat un articol/ capitol/ subcapitol întreg sau pasaje mai largi, cu precizarea paginii din care provine citatul: S. 55-59, hier S. 56.]

Dacă trimiterea nu indică sursa citatului, ci doar semnaleză o opinie, o controversă, o contribuție în domeniu – așa-numitele citate indirecte –, atunci se folosește prescurtarea **vgl.** (vezi tabelul abrevierilor utile)

Cum se scrie nota de subsol corect?

- După fiecare notă se pune „punct”.
- Sistemul german nu admite, de regulă, scrierea cursivă a titlurilor. Toate caracterele vor fi drepte.
- De asemenea, sistemul german nu cere cu necesitate indicarea editurii. Pentru simplificare, nu se va trece editura.
- Numele de revistă nu se pun între ghilimele.
- Numerele de revistă se indică astfel: 34/ 2010 sau Heft 1-2, Nr. 205/ 2001.

În cazul în care se repetă autorul și numele cărții pe aceeași pagină, dar diferă paginile cum se notează?

Ebd., S. 24. – însă doar la notele consecutive, vezi tabelul abrevierilor!

În cazul în care se repetă, în note consecutive, doar autorul, dar este vorba de o altă publicație, atunci notăm: **Ders.: *Exemplum*. București 1999, S. 67-68.**, respectiv pentru autoare sau grupuri de autori: **Dies.: *Exemplum exemplorum*. București 2003, S. 102.**

III. CUPRINSUL ȘI BIBLIOGRAFIA

Cuprinsul

Se trece la începutul lucrării. Structurarea pe capitole și subcapitole se notează cu cifre arabe, astfel:

1. Introducere	S. 5-11
2. Contribuții recente în domeniul valenței verbului	S. 12-16
2.1. Școala lingvistică de la Bielefeld	S. 17-19
2.2. Școala lingvistică de la München	S. 20-22

Nota bene: Împărțirea în subcapitole are sens doar de la 2 subcapitole în sus, întrucât, ca operațiune logică – nu matematică! –, diviziunea prin împărțitorul „1” nu are sens (1:1= tot 1).

Bibliografia se structurează în felul următor:

- I. Primărliteratur (aici se vor indica autorii de opere literare în ordine alfabetică, respectiv operele lor în ordine cronologică)**
- II. Sekundärliteratur**
- III. Hilfsmittel (Lexika, Enzyklopädien)**
- IV. Internetquellen**

Dacă există lucrări colective de mare întindere (dicționare, crestomații, corpora de manuscrise, culegeri de texte, atlase lingvistice etc.) sau alte publicații **citate frecvent** în lucrare, atunci ele vor fi trecute la începutul lucrării, pe o pagină separată intitulată **Abkürzungen**, cu precizarea siglei în stânga, astfel:

AfDA Archiv für Deutsches Altertum, hrsg. von Mustermann, Christian/ Musterfrau,
Christa/ Musterkind, Christel, 14 Bde., Reißwolf u. Söhne Verlag, Mannheim 1956f.

iar pe parcursul lucrării se va cita sistematic sigla (Exemplu: **Vgl. AfDA, Bd. 6, S. 809.**). Sigla se obține întotdeauna prin notarea inițialei fiecărui cuvânt din titlu, majusculă sau minusculă, după cum apare în titlu.

Nota bene: Titlul exact al unei publicații, așa cum trebuie el indicat în bibliografie, respectiv în aparatul critic, se obține întotdeauna de pe pagina de gardă a respectivei publicații (de regulă pagina 2 sau pagina 4).

IV. ASPECTE FORMALE LEGATE DE SUSȚINERE

Câte copii trebuie predate?

1 copie pe CD – se arhivează la secretariatul facultății.

Îndosariată / Copertată?

1 exemplar legat și copertat – se prezintă la susținere.

Se acceptă imagini, grafice, desene etc.? **da**

La prezentare, se poate face o prezentare PowerPoint sau se poate pune un video pe fundal? **da**

Alte observații

La susținere, fiecare candidat se prezintă în fața comisiei însoțit doar de îndrumătorul lucrării. Comisia are de regulă trei membri, deci sunt necesare 3 handout-uri. Prezentarea trebuie făcută liber (cca. 10 minute), după care urmează o sesiune de întrebări din partea comisiei. Pentru un plus de coerență, candidatul se poate ajuta de un discurs scris, elaborat, care să-i folosească în timpul prezentării mai ales pentru elemente care nu pot fi memorate ușor (citate, date istorice sau statistice etc.), dar nu se acceptă să citească neîntrerupt din acel discurs.

V. NORMELE DE REDACTARE ȘI TEHNICILE CITĂRII

Regulile de ortografie sunt cele în vigoare (Rechtschreibreform 2006, <http://www1.ids-mannheim.de/fileadmin/service/reform/regeln2006.pdf>).

Excepție: Citatele trebuie redactate exact așa cum apar ele în sursa folosită; nu se modernizează ortografia, dacă aceasta respectă vechile norme, deci: „daß”/”muß”, etc. și nu „dass”, „muss” etc.

În corpul lucrării se acceptă prescurtările uzuale din limba germană: **usw., bzw., z.T., u.a., u.ä.**, nu și prescurtările de cuvinte din stilul birocratic (ggfs., evtl.).

Tehnici de citare corecte, deci admise:

- citatul-apoziție:

Este cea mai la îndemână formă de citare și se introduce prin formule standard („wie folgt”, „folgendermaßen”, „anders gesagt”, „mit anderen Worten” etc.) sau pur și simplu abrupt, citatul fiind însă întotdeauna precedat de semnele citării (două puncte + ghilimele). Dacă dimensiunea citatului depășește 3 rânduri, atunci el trebuie evidențiat grafic în corpul textului, în acest caz ghilimele putând fi îndepărtate. Exemplu:

In den noch an demselben Tag geschriebenen Gedichten geht es mit dem Thema weiter:

Dies der Landsmann wünscht und liebet,
Mag er Deutsch mag Teutsch sich schreiben,
Und das Lied nur heimlich piepet:
Also war es und wird es bleiben. (57).

- citatul intercalat (direct sau indirect) se întrepătrunde cu șirul argumentării și este introdus prin formule consacrate:

direct:

„Deshalb **sind** die bloßen Körperwissenschaften“, **so Husserl** in seinem viel gelobten Werk, „prinzipiell nicht fähig, die brennenden Fragen nach Sinn oder Sinnlosigkeit dieses ganzen menschlichen Daseins“ zu beantworten.

indirect:

Deshalb **seien**, **schlussfolgert Husserl**, diese „bloßen Körperwissenschaften prinzipiell“ nicht in der Lage, die „brennenden Fragen nach Sinn oder Sinnlosigkeit dieses ganzen menschlichen Daseins“ zu beantworten.

Citatele pot fi trunchiate. În acest caz, cuvintele sau pasajele omise din citat vor fi trecute între paranteze drepte: „[...]”

Tehnici de citare incorecte și nepermise:

- compilația (înșiruirea de citate din surse secundare, indicate în aparatul critic, dar refăcând o argumentație deja existentă în sursa primară, neindicată), inclusiv preluarea aparatului critic dintr-o sursă neindicată;
- plagiatul (citatul fără ghilimele și fără indicarea niciunei surse, indiferent de întinderea lui).

ABREVIERI UTILE ÎN REDACTAREA APARATULUI CRITIC

Sistemul german	Sistemul românesc	Ce înseamnă și cum se folosește
f.	<i>și urm.</i> sau <i>s.</i> sau <i>sq.</i>	„folgende” – apare mereu pe lângă un număr (cel mai adesea de pagină, rareori de volum sau de an) Exemplu: S. 45f., Bd. 4f., 2011f.
Anm.	„nota”	„Anmerkung” – prescurtare care însoțește trimerile interne din aparatul de note. Exemplu: Hierzu siehe Anm. 28. sau Ausführlicher dazu vgl. weiter unten Anm. 106.
a.a.O.	op. cit.	„am angeführten Ort” – apare atunci când o lucrare este citată frecvent, dar nu pe aceeași pagină sau nu consecutiv. Exemplu: ⁵⁶ Popescu, Ion, a.a.O., S. 13. Pentru un plus de claritate, se poate adăuna trimererea la o notă anterioară, în care titlul a fost citat complet, de exemplu: ⁵⁶ Popescu, Ion, a.a.O. (=Anm. 28), S. 13.
Ders., Dies.,	Idem,	„derselbe” sau „dieselbe[n]” – indică numele unui/unei/unor autor/autoare/autori care a/au fost citat/citată/citați în nota anterioară.
Ebd.,	Ibidem,	„ebenda” – indică un titlu citat în nota anterioară, de exemplu: ²⁷ Popescu, Ion, <i>Exemplum exemplorum</i> . București 2007, S. 45. ²⁸ Ebd. [dacă e vorba de aceeași pagină] sau Ebd., S. 48. [dacă e vorba de aceeași lucrare, dar de altă pagină]
vgl./ Vgl.	cf./ Cf.	„vergleiche!” – indică sursa unui text, a unei opinii la care se face referire în text, fără a fi totuși citat/ă (așa-numitul citat indirect, redat în corpul lucrării prin vorbire indirectă sau prin alte mijloace de atribuire a paternității, cum ar fi prepozițiile „laut”, „nach”, „gemäß” etc. sau sintagmele consacrate de tipul „Mit Ion Popescu könnte man sagen, dass...”). Exemplu: în text scriem: Ion Popescu vertritt die Ansicht, dass diese verbale Form vor allem in den isolierten Dörfern entlang des Iza-Tals immer noch gebräuchlich sei... iar în notă: ⁴⁶ vgl. Popescu, Ion, <i>Exemplum exemplorum</i> . București 2007, S. 45.
hrsg. von	ed. de	„herausgegeben von” – indică faptul că o lucrare nu are autor unic, ci a fost editată, coordonată sau îngrijită de una sau mai multe persoane. Exemplu: Goethe, Johann Wolfgang: Faust. Zweyter Theil. Studienausgabe. Hrsg. u. komm. von Ulrich Gaier. Stuttgart 2011.
(Hrsg.) sau (Hg.) la singular, respectiv (Hgg.) la plural	(eds.) sau (coord.)	„Herausgeber” – indică funcția unui/unor nume, atunci când el/ele nu reprezintă autorul unic al lucrării citate, ci editorul/editorii sau coordonatorul/coordonatorii. Exemplu: Mayer, Christian (Hrsg.): Streifzüge durch die wissenschaftliche Landschaft des Oberallgäus. Immenstadt 2004. sau Butter, Rolf/ Zurlippe, Rainer (Hgg.): Liminalität – ein endloser Begriff? Akten

		des 33. internationalen Kolloquiums der Frankfurter Kinder-der-Esoterik-Gesellschaft. Frankfurt am Main 1991.
Aufl.	ediția	„Auflage” – indică numărul ediției. Unele cărți sunt frecvent reeditate de către posteritate, stârnind un interes mereu viu. Altele sunt reeditate de autorii înșiși, care operează modificări în ele. Astfel încât, precizarea ediției este foarte importantă, de exemplu: Liiceanu, Gabriel: Jurnalul de la Păltiniș. 3. Aufl. Bukarest 2013, S. 28.
in:	în:	Indică locul apariției unei lucrări care nu este de sine stătătoare, ci este parte a unui volum colectiv, a unei culegeri de texte din același autor sau un articol dintr-un periodic etc. Exemplu: Mohn, Viktor: Drei Argumente gegen die Verwendung der vorangestellten Epitheta im Rumänischen, in: Bauer, Ionel/ Ruprecht, Heinz/ Georgescu, Milena (Hgg.): Stilistik in der Ostromania heute. Suceava 2010, S. 43-71. sau articol de revistă: Jünger, Willy: Der Umgang mit Ceaușescus Erben. Schlaflose Bukarester Nächte während der Wahlkampagne 1996, in: Die Blendung. Organ für Zivilcourage und soziales Engagement, Heft 44-45, 262/ 1997, S. 13-15.

Instrumente online utile în redactarea lucrării de licență:

1. pentru verificarea ortografiei: <http://rechtschreibpruefung24.de/> sau <http://www.rechtschreibung-pruefen.de/> sau <http://www.rechtschreib-check.de/>
2. pentru verificarea gramaticii: <http://www.korrekturen.de/grammatikpruefung.shtml> sau <http://www.duden.de/rechtschreibpruefung-online> (până la 800 de semne gratis).